

❖ **Cüz-i ihtiyat** → **aklidir**, Dimağın **iltizam** yapısına (sıfatına) aittir.

Mazi ve müstakbeli yoktur. Ve hazır zamandan işler, hazır zamandaki tercihler.

Terklerle çalışı: acz-fakr kusur ve noksanını bilmeye.. tiryakilikleri, günahları, **dinen terk etmek gerekenleri terk etmeyle çalışır.**

❖ **İrade vicdanın sıfatıdır. Yani 4 özelliğinden biridir.**

Cüz-i ihtiyarının zıddı.. **Yani eylemlerle, fiillerle, ibadetlerle çalışır.**

Üç zamanı içine alır.

Kafirler iradeleriyle değil cüz-i ihtiyarileriyle hareket ettiklerinden, anı yaşadıklarından.. **mazi ve müstakbelleri olmadıklarından gelecek olan ahiret endişeleri (hayvanlar gibi) olmuyor. İradenin ise 3 zamanı bir anda yaşadıklarından ahiret endişesi vicdanîdir.**

Unutma: KALB ve AKIL birer alettir.

Yani kendi hallerine bırakılamazlar. Bırakılamayacak kadar mühim ve tehlikelidirler.

Aklın; başına belaları, sıkıntı ve vehimleri toplar ve psikolojik hastalıkların kaynağını oluşturur.

İrade ise: ya mecazi aşklara, putlara, arabalara ve hayat-ı dünyeviye'nin cazibedarlarını içeriye sokarak içerisi yılan ve akreplerle dolar taşar.

Cüz-i ihtiyarî → **bedihi kader olan** → **Kitab-ı Mübine**

İrade ise → **Nazarî kader olan** → **İmam-ı Mübine**

8. defter, 244-249

• **Ziyanın özelliği: mekan ve zamana bağımlı olmadan** kendi hakikatini ve mahiyetini bozmadan var olan.

Nur ise zamana ve zemine bağımlıdır.

Ziya perdesizdir. Ziya → **Zata yani sıfata. Nur ise** → **esmaya bakıyor.**

• **Ziya: güneşi sana taşıyandır. Perdesiz aynada gözükən..adeta ehadiyet cilvesine misal (S:15)**

• **Güneşin sana direk vurması** → **Ziya**

senin aelmlerinin imbiklerinden geçip, **süzülüp dışarıya gözükən** → **Nur (S:132)**

• **Ziyanın içindeki elvan-ı sebası..nurun içinde yok.**

Nur: zıyanın içindeki bir renktir, birs sıfattır.. (S:194)

• **S:220 « zalam (karanlık, zulmet) zarf-ı ziya oldu. Bu mevttte hak (gerçek) hayat var gör «**

karanlık, zıyanın zarfı gibi..içinde onu saklarmış. Eğer içinde o yoksa ona zaten karanlık diyemezsin.

Karanlık diyebilmen için içinde zıddını barındırması lazım. Hayatın mevti barındırması nasıl gerçekse mevt de hayatı barındırmas o kadar gerçektir.

• **S:251 « güneşin ziyası güneşi gösterdiği gibi»**

Ziya güneşi gösterir. Nur ise direk göstermez

23. Defter, 29-101:

- **İmanın nuru** → ziyayı tazammun etmiş. Yani **zarf** → **nur**
mazruf ise → **ziya**
yani imanın mahluk olan tarafı → **Nur..**
Muhabbet → **şuunat-ı zatiyedendir.** (S:322)

- **7 renk Ziyanın içinden çıkıyor.**

Nur → **Mülk**

Ziya → **Melekut** (S:337)

- **Nur** → ziyanın gölgesidir. Ziyanın sıfatıdır (S:337)

8. Defter 116. sf

İman: Zat-ı Zülcelalin ziyası değil NURUDUR.

Güneşten ziya, kamerden nur geliyor. Güneşin haysiyetine sahip ama güneş değil. Ondandır, o değil.

- **Cilalandırmak** → zahirde görünen kesafeti kaldırıyor ve latifleştiriyor.
- **Latifleştirmek** → Arkadaki, alttaki alemleri gösterebilmektir. O alemlere pencere veya kapı olabilmek..
odundan nuru çıkarmak onu latifleştirmektir.
- **Aks** → ahirini evvel. Evvelini ahir yapmak. Işığın veya sesin geri dönmesi.. Bozmadan geri döndürmek.

23. defter, 323:

- **Akıl aletini doğru kullanmazsan ona zulmetler, karanlıklar veriyor**
- L:74 **çözemediğimiz gelecek nokatalara karanlık diyor**
- Ş:630: **Dimağın ademi** → **karanlık**
Kalbin ademi → **Zulmet**
- S:179: **Tecelliyat-ı Celaliye** → **Zulmet, kış, Cehennem**
Tezahürat-ı Cemaliye → **Nur, Yaz, Cennet**
- S:339 « **Kamer kendi zatında kesafetli,**
zulümatlıdır.
Ne ziyası var, ne hayatı. »
- S:339: « **Sen Ye'sin** → **zulümatından ve**
→ **kimsesizliğin** → **vahşetinden ve**
Ervah-ı habisenin → **iz'acatından (bunlatmak) ve**
o vahşetin → **dehşetinden şu şartla kurtulabilirsin..»**
- L:60 **zulüm** → **ifrat** → **israf**
zulümat → **tefrit** → **tebzir** (boş yere, layık olmayan yere sarf etmek)
- M.N – İm 147: **Tefekkür** → **gafleti izale eder**
Dikkat ve Teemmül → **evham zulümatını dağıtır**
- İş 162: « **Alçak nefis tarafından herşeyi karanlıklı gösteren küfür zulmetiyle temsilât-ı Kur'âniyeye bakan olursa, tabîi o temsilâtın hikmetini anlayamaz, evhama kapılır. Kalbindeki marazın yardımıyla, her vehim onun nazarında bir dev kesilir. »**
- İş 163: « **O temsilâtı nûr-u iman ile tefekkür edenin nûr-u imanı inkişaf eder, kuvvet bulur.**
Küfür zulmetiyle ve tenkit hırsıyla bakanın da, zulmeti ziyadeleşir ve gözü kör olur.
Çünkü nazarîdir, bedîhi değildir.»

M:51 « Hissiyat-ı insaniye ruh derecesine çıktığı vakit,

o hazır zaman genişlenir. »

Burada da zamanın genişlendiğini..

« Zamanla mukayyed olan cism-i maddi gılafindan sıyrılıp, tecerrüde

ruhen yükselip,

dün geceki leyle-i Kadr'î

öbür gün

leyle-i İd ile beraber

buğünkü gibi hazır görmektir »

Demek cism-i maddi → zamanla mukayyed.

Cism-i maddinin ucu nereye kadar gidiyorsa oraya kadar zamanda gidiyor demektir.

S:517 « belki ruhun libası,

bir derece sabit ve

letafetçe ruha münasib

bir gılaf-ı latifi ve

bir beden-i misalisi

vardır

- Demek o gılaf-ı latif arştan ruha giydirilmiş. Çünkü; cismaniyetin ucu cenneti de kapsıyor. Arştan aşağıya olana (ACABA) gılaf-ı latif denir mi ?.. Ruha giydirilmiş.
- hazır zamana hapsolmemizin sebebi; hissiyat-ı insaniye ruh derecesine çıkmayıp..
- «zamanla mukayyed olan cism-i maddi gılafindan sıyrılıp

tecerrüde çıktığı vakit hazır zaman genişlenir.

Başkalarına nisbeten mazi ve müstakbel olan vakitler,

ona nisbeten hazır hükmündedir.

- Bedene cism-i latif gılafını giydirmek demek; zamanı giydirmek demektir.
- **O zaman insanın zamanla mukayyed olan yönü, tarafı: cism-i maddi gılafidır.**

L:16 « kalbin hazır günden çok gün evvel,

çok gün sonraki

zamana kadar daire-i vücudu ve

hayatı geniştir

Ruhun hazır günden seneler evvel ve

seneler sonraki

bir daire-i azime,

daire-i hayatına ve vücuduna dahildir. »

S:517 « belki ruhun libası,

bir derece sabit ve

letafetçe ruha münasib

bir gılaf-ı latifi ve

bir beden-i misalisi

vardır

Öyle ise,

mevt hengamında

bütün bütün çıplak olmaz,

yuvasından çıkar,

beden-i misalisini giyer. »

- Demek ruh bedenden çıkınca beden-i misalisini giyer. Şimdi giymemiş..
- Şimdi ise gılaf-ı latifi giymiş (M:51)
- Hissiyat-ı insaniye ruh derecesinden değil, beden seviyesinde ve bedensel hayatı yaşıyor.
- Bizi hazır zaman hapseden bedendir. Odunun içindekilerinin odunda hapsedikleri gibi..
- Hazır zaman, beden ve cismani hayatın kendisi.. Fikren ve hissen hazır zamandan çıkabiliyor. Zamanla mukayyed olan «cism-i maddi gılafindan» tarafıdır.
- Ruhun libası → gılaf-ı latifi } ceminden
→ beden-i misalisi } meydana gelmiştir..

L:16 « Cismın → bekası } → bulunduğu bir gün,
→ hayatı, } → belki bir saat olduğu ve;
→ vücutu } → mazi ve müstakbeli madum ve meyit bulunduğu halde,

kalbin → hazır gündən çok gün evvel } → zamana kadar daire-i vücudu
→ çok gün sonraki } → ve hayatı geniştir

Ruhun → hazır gündən seneler evvel ve } → bir daire-i azime,
→ seneler sonraki } → daire-i hayatına ve
→ vücuduna dahildir. »

• Cismaniyet bulunduğu günle mukayyedir. Bu sarihtir.

• Ruh zamanla mukayyed değil. **Zaman, esmadan kaynaklanıyor.**

Ruh'ta Mahiye-i Zatiyeden kaynaklanıyor. Sıfatı da esmayı da içine almış.

• Cismaniyet Vacib-ul Vücuttan en zıd ilerisi; zıddiyet noktasında en uzak olduğundan en cami ayinedir. Her cismaniyet alem-i alem-i gaybı içine alır. Fakat her alem-i gaybta olan cismaniyeti içine alamaz. Kökten en uzak cismaniyet olduğu için en cami ve kuşatıcıdır. Zamansız bir hakikatin zaman mukayyed yapılması daha zordur. Esmayı getirip cismaniyet şeklinde ve mutlak ve muayyen olmayanı muayyen ve zamana mahkum edebilmek zordur. En zor cismaniyeti yapmamaktır. Çünkü cismaniyet melekutiyetten en uzaktır.. Hem cismaniyetin içeriği melekutiyetle donatmak..

• Sesi sessiz yerde, sureti suretsiz (şekilsiz yerde), duygusal şeyleri duygusuz hard disk'e koymak nasıl mümkün olmuşsa insana da alemler öyle konmuş. **Cismaniyete de öyle alemleri yerleştirmiş.**

Hem nasıl ki binbaşılıktaki yüzbaşılık da var fakat bölükte ayrıyeten yüzbaşı da var.

Aynen bunun gibi; cennette cismaniyet de var fakat onun alt tabakalarında da cismaniyet olması şart değil.

• İnsan giydirden vücut libaslarına bir dikkat etsene; ne kadar gömlekler giydirilmiş..

• « **Hissiyat-ı insaniye ruh seviyesine çıktığı vakit** »

Demek hissiyat ruh seviyesinde deđiller. **İnsanî hisler hayat seviyesindedir.** Hem bunu teyit ediyor.

Hisler Arşta'lar. Ruh ise Arş-ı Azamdalar. Bu tesbitlerimi de teyit etmiş oluyorlar.

Hem « **o hazır zaman genişlenir** »

Demek hazır zamana bağımlı olan hissiyat-ı insaniyedir.

Hislerin arkası ve önleri yok, mazileri ve müstakbelleri yok. Genişlemesi sırf geleceğin açılması değil ya: mazi ve müstakbel hazır an gibi olması. **Hissiyat-ı insaniye** → hazır zamana bağımlı ve mahkum.

• Hem hazır zaman **Levh-i Mahv İsbat makamıdır ki yazar bozar tahtasıdır.**

Tefekkür-ü imanî ile Levh-i Mahv İsbatı aşıyor, zamandan (hazır) çıkıyor.

Kalbin ve ruhun derece-i hayatına giriyor. Hayatına demiyor. Derece-i hayatına diyor.

Mazi ve müstakbel ölü gibidir. Hazır zamana göre.. Oysa mazi ve müstakbel daha kavi hayat mertebesine sahipler. Hazır zaman hayatın bir derecesine tabi.. Hazır zamandaki **derece-i hayat** hayatın bir derecesidir..

Hayatın, meleklerin, ruhanilerin, cebrailerin, insan ruhunun nur-u Muhammedî (a.sm.) dek hayat, esmadaki ve subtî sıfattaki hayat meratibleri daha camii ve küllî ve ulvî.. **RUH DERESESİNE ÇIKAN HAYAT**

KALBİN GENİŞTİR HAYATI..

RUHUN ise; bir daire-i azime, daire-i hayatına ve } **dahildir**
vücuduna }

KALB ise; daire-i vücudu ve } **geniştir**
hayatı }

Kalbin hayatı geniştir. Ruhun ise herşey içinde.. Ruh herşeyi iç,ne almış..

L:16 « Cismin → bekası } → bulunduğu bir gün,
→ hayatı, } → belki bir saat olduğu ve;
→ vücudu } → mazi ve müstakbeli madum ve meyit bulunduğu halde,..»

- Demek cismen en nihayet hududu bu tarife göre **Levh-i mahv isbat'tır**.
Mazi ve müstakbel orada yoktur. Yazar bozar tahtasıdır.

- Mazi ve müstakbel hayatı olan ve geniş olan → **KALB'tir**
mazi ve müstakbeli içine alan ise → **RUH'tur**.

Bunların neticesinde anlaşılıyor ki; cismen nihayet hududu **Levh-i mahv isbat'tır**.

- Cismen haaytı, bekası ve vücudu bulunduğu saattir.
Hissiyat-ı insaniye de hazır zamana hastır.

O zaman cem ederecek: **Hissiyat-ı insaniye** → hazır zamandır → **Cismaniyettir**.

His de cismaniyet de hazır zamandadırlar. O zaman cismaniyet hissiyatın vücud-u harici hakikati ve tarafıdır.
Yani donmuş hissiyattır.

L:230 « hem iman,

geçmiş ve } zamana nüfus edemeyen
gelecek } o cüz-i ihtiyarının dizginini
cismen elinde alıp,.. »

- Cismen elinde cüz-i ihtiyarının dizgini var.yani cüz-i ihtiyari cismaniyete ait, onun elinde..

Cismaniyet de hazır zamana mübtela.

- Cüz-i ihtiyarî mazi ve müstakbele nüfuz edemiyor
- Cüz-i ihtiyariyi cismen elinden alıp kalbe ve ruha teslim ediyor iman..

O zaman o cüz-i ihtiyari cüz'iyetten çıkıp külliyet kesbeder.

- İmanın iki ayağı var: 1- **KUVVET** ki; « zaman-ı mazinin en derin derelerine kuvvet-i iman ile girebildiği ve
hüzünlerini def edebildiği gibi,..»

↓
İmanın kuvveti maziye..

2- **NUR** ki; « nur-u iman ile istikbalin en uzak dağlarına kadar çıkar,

korkuları izale eder. «

↓
İmanın nur yönü de istikbale bakar.

• **Cisim cüz-i ihtiyariyi kullanıyor. İrade ise vicdanîdir. Onu kullanamıyor.**

• **Beden** → en, boy, genişlik, endam. Hücrelerden meydana gelen vücut, şekil..

• **Cesed** → Buz. Atomik yapı. Ruhun hanesi ve yuvasıdır, libası değil.

Elbise alırken bedeni sorarlar. Eni boyu, kilosunu vs.

Cesed ise atomik yapı ki daha çok nefis de deniyor.

• **O zaman CİSİM libastır, cesed libas değil..**

Cismin makamı hazır zaman.. Levh-i mahv isbat makamında..

Cismin sıfatı cesed ve beden.. Cisim daha camii. Cesed ile beden dışı vuruşları.

Cisim bazen beden, bazen de cesed olarak kullanılıyor.

• **Cismaniyet** → alem-i şehadetten Arş'a kadar vücudun hülâsası.. (kudretin ve esmaların en kesif tecellisi..

cismaniyet maddi ve manevî nefis-i emmarenin vücud-u haricileridir.

Maddi nefis-i emmare → cismaniyetin mülk yönü..

Manev-i nefis-i emmare ise → cismaniyetin melekut yönü

• Cismaniyetin: sureti → cesed. Hakikati → Beden. Mahiyeti → cisim

• <http://www.nurdersi.com/sites/default/files/cismaniyetmsurethakikat.jpg>

CİSMANİYET		
SURETİ CESED	HAKİKATI BEDEN	MAHİYETİ CİSİM
<p>Cesed; Esmaların en kesif zuhuratlarıdır. Atom olarak görünmesidir. Mekanı ve zamanı olan, mekana ve zamana tabi olan, yer kaplayandır. Cesed, gelip geçicidir. Cesed kudrete dayanıyor. "kudretin bir cilvesi olan kuvvetini o mahiyet-i ilmiyeye sürer, o şeye vücud-u harici verir." İşte bu vücud-u harece ceseddir. Atomların donmuş halidir. Cisim zahirde görünmez. Zahirde gözükür ceseddir. Cismin sıfatı; cesed ve beden... Cisim daha camii... Cesed ile beden dışı vuruşurlar. Cesed; ruhun alem-i şehadetteki kabridir.</p>	<p>Beden; An.. Anlardaki ferd... Anda olandır. Cisimde olup cisim olmayan... Cisim zahirde görünmez. Zahirde gözükür ceseddir. Her bir anlardaki yaratılmalar ise bedendir. Mazi ve müstakbelde yaratılmış ve yaratılacakların toplamına, yani bütünlüğüne, cem'ine, cem-ül cemine beden-i misali denir. Beden; ENEmdeki temayülatların yani ihtiyaç, iştihak, incizab, meyil bütünlüğünün dışı vuruşlarının atomsal görünümüdür, atomun kendisi değildir. Görünen ama.. Cesed-Beden-Cisim bütünlüğüne Cismaniyet denir.</p>	<p>Cisim; Esmaların cilve, cemel, nakış, sanatlarının bütünlüğüdür.. Cisim zahirde görünmez. Zahirde gözükür ceseddir. Mülk ve melekut olarak düşünürsek, cisim melekuttur cesed mülktür. Cisim zamana bakar, Cesed ise mekana bakar. Görünen ise bedendir. Cesed sıfata dayanır, Beden ise Esmaya dayanır. Cisim ARŞa kadar olan sürecin vücud-u haricileridir. "Cesed, ruhun hanesi ve yuvasıdır, libası değil." O zaman cisim libastır. Cesed libas değil. Cismin sıfatı cesed ve beden... Cisim daha camii. Cesed ile beden dışı vuruşurlar.</p>
nurdersi.com	Dar'ül Envar Vakfı	hasanAKAR